

SĂPTĂMÂNAL RELIGIOS
REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Cluj, Str. Jokai (fost N. Iorga) Nr. 6

ABONAMENTUL plătit înainte: pe un an 16.000 Lei, pe 6 luni
8.000 Lei, pe 3 luni 4.000 Lei. Abonamentul de sprijin este dublu.
— Se poate plăti și prin cecul nostru poștal Nr. 40.646 —

Apare săptămânal sub îngrijirea unui comitet
înregistrată la Tribunalul Cluj sub Nr. 85 din 1938
Autorizația de reparație Nr. 3.651 din 1946

Foame și frig

de Pr. N. Pura

După o vară secetoasă, pe neașteptate a venit o iarnă friguroasă. Bătrânii spun că n'au apucat asemenea vremuri de când își amintesc ei.

Până acuma săracul ducea lipsă de pâine, deacum o să-i lipsească și căldura. Greutățile lui vor fi mai mari. Pentru că dacă nu are o haină în spate și nici cu ce să-și încălze picioarele, nu va mai putea alerga, din zori de zi până seara, în căutarea unei coji de pâine. Va rămânea acasă; va răbda de foame va răbda de frig.

Mizeria e mare peste tot: cu toate acestea sunt multe case în care nu lipsește nici pâinea, nu lipsește nici căldura. Ba poate întrec cu mult nevoile casei. Și poate cei ce locuiesc în aceste case se numesc creștini. Ei merg duminica la biserică, se spovedesc la Paști ori și mai des. Toți aceștia însă ar trebui să-și aducă aminte „că a-l iubi pe aproapele, este mai mult decât toate arderile de tot și decât toate jertfele” (Marcu 12, 33).

Desigur că lui Dumnezeu îi plac rugăciunile noastre, slujbele noastre, Liturghiile noastre, cu toate acestea fapta de iubire față de aproapele îi place „mai mult”.

Tocmai din acest motiv, marele episcop Ambrozie, sf. Nicolae și alți sfinți nu au stat la îndoială să lipsească chiar și altarele de vasele sfinte de aur, pentru că cu prețul lor să potolească foamea săracilor.

Pentru că să ne arate cât de mult îi place iubirea față de aproapele, Isus Hristos ne-a atras luarea aminte că-i facem lui însuși tot ceea ce facem celui lipsit, atunci când îi dăm de mâncare, când îi potolim setea, când îi dăm adăpost, când îl acoperim cu o haină, când îl îngrijim în timp de boală, când îl vizităm în prinsoare. Căci zice Hristos: „Amin zic

(continuară în pag. 3)

„TRĂIASCĂ REGELE” (3 Regi 1, 39)

Aceste cuvinte ale lui Dumnezeu, rostite prin condeiul proorocului, sunt atât de vii

de fier, cu chipul Regelui în inimă, au plecat spre moarte și biruință. Și biru-

de iubit ca Regele nostru. El nu e suveranul nostru, e Regele inimilor noastre. El este miezul vieții românești. Ii poartă fetele chipul între mărgelile, tinerii pe „pieptul de aramă”, poezii îl cântă în strofe de lumină, ca pe Ingerul păzitor al Neamului nostru. Tineretul își simte soarta legată de tânărul Rege. Cu zestrea tinereții regale pornim la cucerirea cetății viitorului și vom fi mai mult decât biruitori. Vom înscrie soarta țării în cartea viitorului cu litere de aur, pentru că sabia Neamului și a spiritului nostru se închină lui Dumnezeu. Suntem siguri că în felul acesta nimic nu va putea sta între noi și voința noastră și nimeni între noi și drepturile noastre.

Niciodată următoarea strofă a poetului Gh. Coșbuc nu și-a impus porunca mai cu putere ca în ceasul de față:

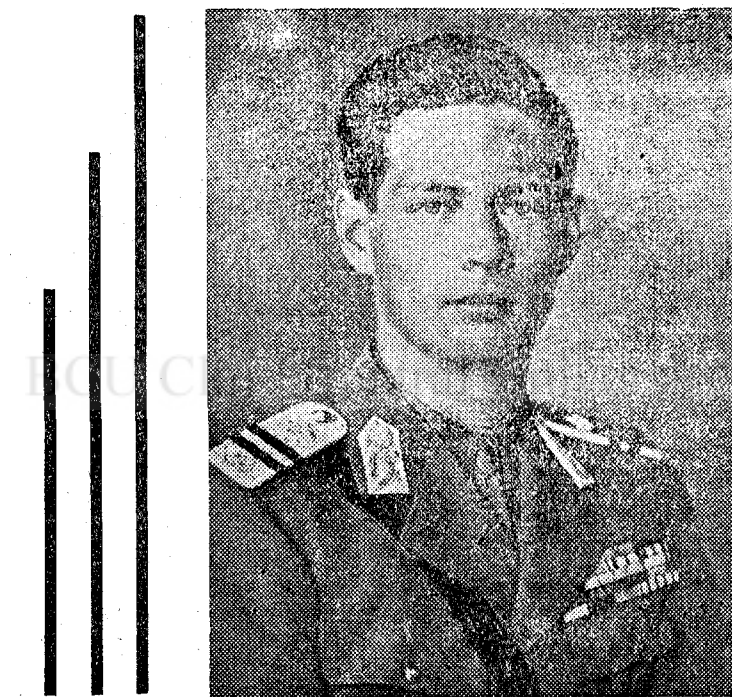
„Frați buni cu vițele latine...
Din gropi închise apar fantome
Chemând nepoții, strănepoții
Români urmași ai vechii Rome
In jurul Regelui cu toții”.

Regele a împlinit 25 de ani. Regele își serbează numele de Arhanghel. Din cele mai îndepărtate colțuri ale Neamului, împrăștiat pe rotogolul pământului românesc, răsună cuvintele: „Trăiască Regele”.

Iată porunca și rugăciunea ceasului de față, ce se ridică din strana țării — pentru trecut și pentru viitor, pentru istorie și pentru cei ce vor veni, pentru gloria de ieri și pentru rotunjirea dreptății românești de mâine.

Sufletul Țării îngenunche în fața Regelui regilor și-L roagă: „Doamne, mântuește pe Regele”. (Ps. 19, 9).

ANTON CRIȘAN

M. S. REGELE MIHAI I.

în sufletul poporului nostru. Poporul românesc, adăpat cu durerea tuturor veacurilor de suferință, își simte destinul legat de umbra de Arhanghel a Regelui său. Regele Hristos și Regele sunt cele mai sfinte comori ale sufletului românesc. „Fiul meu, teme-te de Domnul și de Rege” (Prov. 24, 21). Sufletul Neamului e altoit pe ființa Regelui.

În preajma împlinirii a unui sfert de veac și a sărbătoririi numelui ceresc, sufletul Țării vibrează cu putere, focul dragostei clocoțeste în inimi, vitejia se închină lui Dumnezeu, care ne spune: „Iată am pus peste voi Rege” (1 Regi 12, 15).

Glasul Domnului ne îndeamnă: „Străjuți pe Rege deapururi” (4 Regi 11, 8). Iată porunca ce viază atât de roditor în sufletul Neamului nostru. Pe câmpul marelui examen de sânge, umerii de stâncă și brațele

ința a venit.

„Ferice de tine țară care ai Rege un fecior de neam mare” (Ecl. 10, 17). Calăuzit de geniul spadei lui Mihai Viteazu, al cărui mare nume îl poartă și al lui Ștefan cel Mare, care a pus stavilă dului turcesc ce-a înspăimântat Europa, Regele nostru intră în hora morții sigur de biruință. Și biruința a venit pe aripe de aur, cimentând în felul acesta încă o cărămidă la arcul de triumf al istoriei noastre. Istoriei noastre bătrâne i se adaugă încă o pagină de strălucire, de strălucire traică, pentru că a fost scrisă cu sânge. Ardealul de Nord, răpit prin crudul diktat dela Viena a fost încadrat definitiv granițelor noastre.

„Iubirea și credința ocrotesc pe Rege, căci prin iubire își întărește tronul său” (Prov. 20, 28). Nu cred să mai fie un suveran pe rotogolul acestui pământ atât

Rozete spirituale

Sfaturile bune prind anevoie și se uită repede. Sfaturile rele prind repede și se uită anevoie.

In Adam a fost sădită posibilitatea păcatului. Isus a fost lipsit de această posibilitate, căci dacă ar fi săvârșit vre un păcat, ar fi fost lipsit de posibilitatea mântuirii păcătoșilor

Sarpele și pe drum drept face curbe.

Dracul cheltuește jămătate din banii câștigați de om în mod cinstit. Dar banii câștigați pe nedrept, îi duce dracul cu stăpân cu tot.

Nebuniile nu trebuiesc atacate cu nebunie. Ele se dărâmă de a sine unele pe altele.

Unii cezari s'au purtat astfel încât Biserica ar fi trebuit să piară, dacă toate nu ne ar dovedi că e neperitoare.

A. C.

In numărul trecut al gazetei a apărut unele „Rozete spirituale” ale dlui Anton Crișan cu regretabile greșeli de tipar. Le tipărim din nou, așa cum ar fi trebuit să apară:

Sinceritatea cucerește prieteni, darurile pe cei săraci, iar sfaturile bune pe cei rătașiți.

Călătorim prin vreme chemați de veșnicie și împinși de propria noastră neliniște sufletească.

Lingusește-te și poporul te va pune în fruntea lui; însă nu îți va face statuie

M. S. Regelui Mihai

*Frați Români din largul zării
Dela Tisa pân' la Mare,
Arborăți drapelul țării
Căci e zi de sărbătoare.*

*Sfântă zi de bucurie,
De 'năltare și alai
Pentru 'ntreaga Românie:
Ziua Regelui Mihai.*

*Rege, cum al nostru este
De'nțelept și glorios,
Nu găsești numa'n poveste
Pe viteazul Făt-Frumos.*

*Dumnezeu să-l ocrotească
De dușmani și de orice rău,
Ca în pace să domneasă
Peste scump poporul său;*

*Și să-i fie vitejia
Condusă de 'nțelepciune,
Ca să ducă România
Pe cărări drepte și bune.*

*Când vrăjmași fărădelege
Glia scumpă ne-ar călca,
Noi conduși de-al nostru Rege,
Pentru țară vom lupta.*

*Cel ce Regele-și iubește,
E iubit de Dumnezeu,
Iară cine nu-l cinstește
E dușman Neamului său.*

*Neamu 'ntreg sărbătorește
Ziua-i sfântă cu alai
Și din inimă dorește:
MULȚI ANI REGEIUI MIHAI*

ION PUSCARIU

Calea bucuriei

Intr'un fel tot trebuie să-ți duci vieța, ori înspre răul, ori înspre binele tău. De această datorie grea nu scapi cum nu scapă păcătosul de frica morții. Ba, mai mult. Ești obligat să treci prin câmpul vieții tale până unde ți-e dat. Și cum orice datorie își are ca soră o libertate și un drept, iată că și Creatorul te lasă la libera alegere; îți lasă libertatea de a alege o cale sau alta: ori pe calea credinței, cale trasată de Hristos-Dumnezeu și pe care mulți înaintea ta au mers, ori dacă nu, pe drumul prăpastiei în care mulți își rup gâtul sufletului pentru totdeauna.

Grea este — dacă vrei — și una și alta. Grea este calea vieții supuse și îngrădită cu legile dumnezeiești, dar oare altfel drumul este mai neted? Și de mers trebuie să mergi. Iar dacă trebuie să suferi, ori cum ai face, atunci de ce să nu loleşti și suferința, nu în paguba ta? Și de ce ostenești dacă în sfârșit vei ajunge tot acolo, unde puteai ajunge și altfel: în iad?...

Să te cugeți deci și să alegi din vreme drumul binelui, pentru că atunci și Stăpânul binelui te va binecuvânta cu harul Său ceresc. Atunci vieța ta nu va mai fi o povară și ți-o vei face nu numai ușoară, ci plăcută și chiar atrăgătoare.

Căci, pentru că să trăiești o vieță adevărată, creștinească,

nu este neapărată nevoie să plângi sau să te prăpădești. Nu. Poți umbla cu fruntea sus și te poți bucura de toate bucuriile vieții. Cu singura grijă însă, ca prin bucurie să nu înțelegi păcatul. Da, pentru că nu numai în păcate te poți bucura de dreptul vieții tale. Tocmai aceasta este frumusețea și măreția învățaturii creștine.

A fi creștin adevărat nu însemnează a fi trist. Din contră, greutatea și valurile vieții trebuie învinse cu seninătate și cu bucurie. Cu sufletul curat poți să te bucuri de toate bucuriile vieții. Insuși Sfântul Toma de Kempis este de părerea că „dacă există vreo bucurie în vieță, aceasta o gustă fără îndoială omul cu inima curată”.

Iată prin urmare că nu numai garanția vieții viitoare îți este dată, dacă trăiești creștinește, călătorind pe drumul adevăratului bine. Atunci de ce să umbli pe de lături? ... Iar dacă nu poți crede că în vieță este tocmai așa de multă suferință, mai ales dacă vorbești despre o vieță ordonată, voi fi de aceeași părere: calea binelui fiind calea bucuriei depline.

In cazul însă, că ții totuși să duci o vieță veselă, îți dau sfatul aceluiași Toma de Kempis: „Păstrează-ți cugetul curat și vei fi totdeauna vesel”.

Grigore Topan

Un singur păcat

Sf. Teodor Studitul a fost somat de împăratul Teofil să calce în picioare sfintele icoane, zicându-i „Calcă în picioare icoanele o singură dată, apoi vei fi liber să faci ce vrei. Sfântului le răspunde: „Asta e ca și cum ai spune: „Lasă-te să-ți tăiem capul, apoi vei fi liber să faci ce vei voi”.

Religia nu poate fi distrusă

Maxențiu ucise un om, pe care socotea că e împăratul Constantin, dușmanul său, pe când de fapt nu era decât sclavul acestuia. Care nu i-a fost mirarea când, după ce fu înfrânt, văzu apărând înaintea sa pe Constantin, care-l dojeni pentru crima ce o făcuse.

Necredincioșii cred că distrug religia, atunci când omoară pe cei ce o servesc, dar ea trăește mai mult decât slujitorii ei. Ea e nemuritoare.

Religia și conștiința

Voltaire, marele dușman al creștinismului, avea odată la masă pe cei doi prieteni necredincioși: d'Alambert și Diderot. Pronunțând aceștia niște cuvinte de hulă la adresa religiei, Voltaire le spuse: „Vă rog nu spuneți niciodată astfel de cuvinte în auzul servitorilor mei: așteptați până ce ies. Căci dacă se vor conduce după învățăturile, pe cari le spuneți voi, sunt sigur că ne vor tăia capul la noapte”. Iar într-una din scrisorile sale scrie:

„Dacă aș fi un rege, n'aș răbda pe lângă mine curteni necredincioși; astfel de oameni m'ar otrăvi în momentul, în care ar cere-o interesul lor”.

Voltaire mai are încă niște urmași între cei bogăți.

Bucuria Crucii

Sfântul Andrei Apostolul, fu osândit, pentru credința sa, de către proconsulul Egeu, la moartea crucii. Când zări fericitul martir instrumentul chinului său, strigă: „Bucură-te cruce, care ai fost sfințită de membrele lui Isus Hristos, pe care te-am iubit și te-am dorit întotdeauna, și te văd în sfârșit pregătită pentru mine. Ia-mă din mâinile oamenilor și mă redă Stăpânului meu. Fă ca să mă primească prin tine, acela care ne-a răscumpărat prin tine”. Apostolul muri transfigurat de bucurie, pentru că suferea aceleași chinuri ca și Dumnezeuul său. Să iubim Crucea lui Isus; ea ne va ajuta să iubim crucile noastre.

Flecarea cititor este rugat să ne câștige un nou abonat.

A. Cipeanu

Marire Ție Doamne!

Marire Ție, Celui ce ne-ai creat pe lume
Și celor nenumite ai dăruit un nume;
Tu 'mpodobita-i cerul cu stele lucitoare
Și-acest pământ cu arbori și flori mirositoare,
Reverși de sus lumina și ploile bogate
Și pâinea Tu ne-o dăruie în holde 'mbelșugate;
Tu ești izvorul vieții și-A-toate ziditor,
Marire Ție pururi, Eterne Creator!

Marire Ție Celui ce ne-ai răscumpărat
Și pentru noi din slavă, în timp te-ai întrupat;
Tu adevărul veșnic ni l-ai descoperit
Și moartea învingându-o, vieții ne-ai sortit,
Iar sufletului hrană lăsat-ai pe pământ
Chiar Trupul Tău pe-altare și Sângele-Ți preasfânt
Prin jertfa-Ți de pe Cruce ne ești izbăvitor,
Marire Ție pururi, Etern Mântuitor!

Marire Ție Celui ce lumea o sfințești
Și harurile toate ni le împărtășești;
Tu-ai inspirat profeții, punând în a lor guri
Cuvintele eterne a Sfințelor Scripturi,
In flăcări de iubire și daruri minunate,
Veniși peste apostoli, noian de bunătate;
Bisericii ești sfatnic și sfânt ocrotitor,
Marire Ție pururi, Eterne Sfințitor!

Pentru familia creștină**Grija pentru sănătatea copilului**

Muncile grele la care e suprasă femeia însărcinată, oboseala prea mare, slăbirea puterilor mamei, se resimte în dezvoltarea copilului, câtă vreme ține sarcina femeii.

La orașe s'a reglementat pentru muncitorii din fabrici și uzine munca femeilor în vremea sarcinii, ca și în timpul lehzuziel. Pentru o vreme oarecare, și înainte și după naștere, li se dă concediu cu plată.

E o măsură omenească și creștinească. La sate însă singura lege care poate ajuta, poate veni în apărarea femeii însărcinate este legea morală, răspunderea în fața conștiinței și în fața lui Dumnezeu a bărbatului care adeseori nu aude și nu vede, și uneori chiar silește pe soția sa însărcinată la munci prea grele.

Este intradevăr o nesfârșită jale să vezi cum mame însărcinate, chiar în lunile din urmă, robotesc alături de bărbat la tot felul de lucru, pe lângă că își văd de gospodăria casei. Ridică și poartă poveri mari, ciubare pline cu rufe de spălat, cu lături pentru porci ori pentru vite, și o mulțime de alte lucruri grele sunt silite să facă.

Din această cauză se întâmplă uneori că femeia lapadă fără voia ei, și dacă nu în toate cazurile pruncul se resimte în dezvoltarea lui din cauza slăbirii de puteri a mamei, din opintirile ei prea mari. Uneori sunt însăși mamele vinovate pentru că nu se cruță mai tare, alteori nu-și dau seama ce rău le poate face sănătății lor și a copilului, și nu încunjoară, deși ar putea, lucrul prea greu. În asemenea cazuri mama poartă răspunderea în fața lui Dumnezeu, pentru că nu a grijit destul de fătului său care se naște apoi slăbănog și crește numărul copiilor mici care mor la noi la români înainte de vreme.

Dar de cele mai multe ori de vină este bărbatul. În loc să o pună la munci prea grele, el ar trebui să fie acela care s'o oprească, s'o ferească de asemenea munci, știind că săvârșește astfel un greu păcat și împotriva mamei și împotriva pruncului, și că va trebui să răspundă înaintea lui Dumnezeu de acest lucru.

Nu numai pentru că de obicei copiii născuți prea debili mor în curând, ci și pentru că cei ce rămân în viață sunt meniți unei vieți chinuite de toate boalele. Iar într'o casă așa de subredă a trupului, nici sufletul nu poate face mare ispravă, fiind cunoscut din vechime adevărul că un suflet sănătos numai în-

tr'un trup sănătos se poate arăta și poate lucra.

Pentru a scădea marea mortalitate a copiilor mici la noi, părinții, și mai ales mamele, trebuie să știe că săvârșesc un greu păcat dacă nu se îngrijesc bine de hrana, paza și curățenia copilului lor până e mic, în special dela naștere până pela patru cinci ani.

Stăruim asupra acestor lucruri, fiindcă din experiența noastră preoțească, știm că femeile noastre când se mărturisesc preotului după legea creștinească, spun tot felul de greșeli și de păcate, dar rari sunt acelea care să se simtă vinovate pentru că nu s'au îngrijit cum se cade de copilul lor, atât înainte cât și după naștere. Aceasta e o dovadă că ele nu-și dau seama ce păcate mari săvârșesc când nu-și scaldă copilul la vreme, când îl lasă să zacă în murdărie, când mai mărișor, încep a-l îndopa cu alimente, cu mâncări care ruinează sănătatea copilului, fiindcă nu-s pentru el ci pentru omul mare.

Ele nu se acuză aproape niciodată cu asemenea păcate, nici că și lasă uneori copilul să plângă până învinețește tot și-și pierde conștiința, sau capătă vătămături de tot soiul. Nici nu se gândesc la păcat că, mai mărișori, își lasă copiii nespălați cu zilele, cu tină uscată pe picioare de săptămâni, cu albiturile neprimenite de cine știe când. Ele dovedesc astfel că nu-și dau seama că toate acestea se numără

între păcatele grele ale mamelor. Puține sunt până azi chiar mamele românce care, în caz de îmbolnăvire a copilului, să se facă luntre și punte pentru a-l duce la doctor. Cele mai multe se mulțumesc cu leacurile cunoscută în sat de cutare femeie mai meșteră. Este timpul să între în conștiința mamelor românce că datoriile lor morale din familie cuprind și o grijă deosebită pentru sănătatea copiilor. Iar sănătatea lor trupeză atârână dela curățenia cu care trăiesc și dela alimentele cu care se hrănesc.

Am început să avem pe sate și doctori, și surori de ocrotire, și tot mai muți bărbați și femei luminate care pot da un sfat folositor în legătură cu îngrijirea copilului mic. Se deschid școli și cursuri pentru țărance în care învață asemenea lucruri. Datoriile lor, sub greu păcat și răspundere în fața lui Dumnezeu este să pună la inimă toate îndrumările cumlinți și folositoare ce li se dă.

Azi nu ne mai putem desvinovăți că suntem un popor înapoiat, incult, și nu ne pricepem cum să ne păstrăm sănătatea și celor din familia noastră. Astăzi avem și noi destui învățători care ne luminează. Suntem însă datori, sub preț de păcat și de pedeapsă, să le punem sfaturile și învățăturile lor la inimă și să le urmăm fiecare în familia noastră.

I. Agârbiceanu

De așa examene e lipsă

În viața marelui creștin Garcia Moreno, Președintele republicii Ecuador, asasinat la 6 August 1875, se spune următorul fapt:

Dorind ca republica să aibă cât mai buni funcționari, adeseori lua parte la examenele de drept, punând el însuși întrebările.

Intr'o zi, un tânăr răspunde foarte bine la toate întrebările profesorilor. La sfârșit Garcia Moreno îi spuse: „Domnule, ai trecut cât se poate de strălucit examenul: acum aș vrea să văd dacă cunoști tot așa de bine catehismul. Un funcționar trebuie să cunoască religia, pentru a-și putea împlini bine slujba”.

Îi puse mai multe întrebări din religie, dar tânărul nu putu răspunde. Președintele îi zise: „Vei primi titlul de doctor, dar nu te vei putea folosi de el,

decât numai după ce vei fi învățat catehismul”.

Vrând, nevrând, tânărul a trebuit ca un timp destul de îndelungat să ia lecții de religie la o mănăstire franciscană.

Dacă ar fi și azi Garcia Moreno președinte, câți tineri nu ar fi obligați să facă același lucru?

Napoleon despre Isus Hristos

„Nici un om, oricât de mare ar fi fost, n'a fost iubit, decât atâta timp cât a trăit. Astăzi cine iubește pe Cezar? pe Alexandru? Nu, oamenii mari nu sunt iubiți. Isus Hristos singur e iubit. Eu sunt om. Isus Hristos nu e om. Iată de ce după optsprezece veacuri Isus e iubit încă”.

Foame și frig

(urmăre din pag. 1)

vouă, tot ceea ce ați făcut unora din acești frați ai mei mai mici, mie mi-ați făcut” (Mat. 25, 40).

Adeseori, cuprinși de dragoste față de Mântuitorul Isus, ne pare rău că noi nu-l mai vedem între noi, ne pare rău că n'am trăit și noi pe timpul lui Irod și a lui Pilat. Cât de fericiți ne-am fi șocolit dacă i-am fi putut face un serviciu, ca aceea mulțime de femei „cari îl urmau pe el și-i slujiau lui” (Marcu 15, 41). Ce fericiți am fi fost să-l primim la masa noastră, pregătindu-i mâncarea ca Marta?

Dar, după ce Isus ne spune, că tot ceea ce facem săracului îi facem Lui, nu mai avem de dorit nimic, nu trebuie să avem nicio părere de rău. Căci ceea ce dăm aproapei noastre, Isus primește cu aceeași plăcere ca și cum i-am da lui.

Foamea și frigul.

Isus din aproapele tău, îți strigă: Mi-e foame! Dă-mi o coajă de pâine! Mi-e frig! Dă-mi o haină.

Să nu ne uităm la omul ce cere. Să-l vedem îndărătul lui pe Isus, care primește, ne surâde și ne zice:

Mie mi-ați făcut!

Pr. N. Pura

Desnădejdea necredincioșilor

Mirabeau, care a avut un rol important la începutul Revoluției franceze, era un om corupt și depravat. Din pricina desfrâului și-a ruinat sănătatea. Când simți că i se apropie sfârșitul, căuta mângâiere în lucrurile pur materiale. Ceru să i se deschidă geamurile, să fie spălat cu apă parfumată, să fie înconjurat cu flori și să-i se cânte un concert, pentru ca să poată adormi somnul din care, după părerea lui, nimeni nu mai avea să-l deștepte. Dar totul fu înzadar. Somnul nu venia, durerile nu se potoliră iar frica de moarte îi crescuse atât de tare, încât rugă pe medic să-i dea un leac care să-i grăbească moartea.

Refuzând medicul, Mirabeau fu cuprins de o agitație nespūsă, care se cetea din toate trăsăturile feței și din convulsivunile violente, și își dădu ultima suflare, după strigăte îngrozitoare. — Tristă pildă despre desnădejdea și durerile ce le suferă cei care și-au pierdut credința.

Citiți și răspândiți gazeta „Vieța Creștină”.

Muncă și sport

Se face prea mult caz pe socoteala proverbului străbun: minte sănătoasă, în trup sănătos. Și mai ales, aceia care din slăvirea trupului și-au făcut un idol, caută să sucească această înțelepciune bătrânească. Pentru ca nu cumva să fie în folosul sufletului, nici spre adevăratul bine al trupului, ci spre împlinirea poftelor lui: pofta trupului.

De când cu răspândirea sportului, lumea se pare că a mâncat pere pădurețe. Deoarece dă întâietate exercițiilor fizice, bagatelizând pe cele spirituale. Caută să supună mintea și sufletul, robiei poftelor, plăcerilor, pornirilor trupesti. Cu toate că se știe cât de biruitor se ridică înțelepciunea minții și a sufletului, peste puterea brută, animalică:

Un copil cu sbiciu de sfoară stăpânește o cireadă de vite.

Tot așa și între oameni: mai mult faci cu mintea decât cu puterea.

Este prea cunoscută povestea când viforul și soarele s'au luat la întrecere, ca să desbrace un călător de cojocul său. Cu cât viforul via mai puternic, omul își ținea mai strâns cojocul în jurul său. Pe când soarele blând și înțelept, cu razele sale pline de lumină și căldură, curând a făcut pe călător să-și lepede cojocul.

Mintea sănătoasă încă ne spune că „omul este superior celorlalte viețuitoare de pe pământ prin înțelepciunea minții și a sufletului, nu prin mușchi vânjoși, ori corp puternic!“.

Tot așa: lumea înaintează în civilizație prin iscodirile înțelepte ale minții, nu prin puterea pumnului, ori a călcâiului potcovit.

Ca să avem un trup frumos și sănătos nu este nevoie să ne pierdem zilele la joacă. Sportul, după o oboseală grea a minții,

poate fi înlocuit cu mult folos prin muncă. Mai ales acum, când epoca muncitorilor o trăim din plin; când ne dăm seama că epoca muncii onorează pe fiecare creștin. Doar Isus a fost muncitor, iar în fața oamenilor fiul lemnarului din Nazaret.

Da, munca cinstită te înalță, dacă o prețuiești după vrednicie, dând și lui Dumnezeu și fiecăruia ceia ce i-se cuvine.

Pentru Poporul Român, care dealungul veacurilor și-a oțelit sufletul și trupul nu prin jocuri olimpice, ori lupte de circ, ci prin muncă și credință, acest idol modern, sportul cu ori ce preț (chiar și pentru fete) nu este folositor, ci mai mult dăunător, deoarece el duce la sălbăticiie și necredință. Dovadă că marii sportmani și campioni (îvingătorii la jocurile de sport) nu prea se împodobesc cu vestimentul pietății și al trăirii creștine.

De aceea socotim că școala ar face mai înțelept dacă în programul său ar urmări mai mult formarea în duh a omului, decât musculatura și publicitatea.

Pentru cei ce vreau să fie cu adevărat tari în a birui răul, le pun în față îndemnul sf. ap. Pavel dela Efeseni 6, 11—20.

„*Imbrăcați-vă întru toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva meșteșugurilor diavolești... încingându-vă mijlocul cu adevărul și îmbrăcându-vă cu plătora dreptății, învâlcându-vă cu evanghelia păcii; luând pavăza credinței... coiful mântuirii și sabia Spiritului, care este cuvântul lui Dumnezeu... rugându-vă în toată vremea pentru toți sfinții și pentru mine ca să mi-se dea cuvânt, ca să arăt eu îndrăzneală taia Evangheliei, al cărei trimis, legat în lanțuri, sunt“.*

Pr. TEOFIL A. BALIBANU

Ziua economiei

Ziua de 31 Octombrie este ziua economiei. În această zi, se sărbătorește în toată lumea virtutea omului care știe să fie cumpătat și cruțător.

Virtutea de a fi econom și cruțător constituie o însușire sufletească de care se leagă nenumărate însușiri, cum ar fi: respectul muncii altuia, milostenia, conștiința datoriei împlinite, conștiința de familie, etc.

Dimpotrivă, risipa și luxul merg mână în mână cu vicii ca: beția, desfrânarea, râvnirea bunului altuia, invidia clevețrea ș. a.

Sfânta Scriptură este presărată cu numeroase îndemnuri și parabole, din care reiese că trebuie să fim economi.

Ne amintim cu toții, cum a formulat spiritul de economie. Mân-

tătorul Hristos, cu prilejul înmulțirii pâinilor: „Adunați rămășițele care au rămas, pentruca nimic să nu se piardă“.

În felul acesta, economia apare ca o virtute creștină, cu care trebuie deprins omul încă în faza copilăriei.

Micul elev trebuie învățat să facă economii, nu importă mărirea sumei, ci deprinderea în sine. C.E.C. ul (Casa Națională de Economii și Securi Poștale) dă posibilitatea să-și deschidă fiecare un libret de economii cu suma neînsemnată de 50 lei.

Copilul deprins să fie econom-sitor va deveni un om de familie și un bun cetățean al țării.

Nu trebuie uitat, că cele mai puternice state din lume sunt acelea

Fel de fel

Săptămâna trecută gazeta n'a putut apărea din motive independente de voința noastră.

În schimbul acestui număr vom trimite gratuit abonaților noștri, la Crăciun, frumosul nostru calendar de perete.

Ministerul de Finanțe aduce la cunoștință, că banii care vor purta inscripții politice, sau ori ce fel de lozinci, nu mai sunt buni și vor fi confiscați. Ei nu vor fi primiți în plată nici de Banca Națională a României, nici de casieriiile publice.

Examenele de la universitatea „Regele Ferdinand“ din Cluj s'au amânat pe data de 25 Noembrie.

Numărul deputaților din viitorul parlament al României va fi de 414 în loc de 406, cum fusese anunțat mai înainte.

Până acum au fost înscrise pe listele electorale, pentru a vota, un număr de 3.860.000 de femei.

Monetele de 200 și 500 lei, de me al, vor fi trasi din circulație. Acești bani au fost puși în circulație în anul trecut pînă Decembrie. Retragerea a început și până la sfârșitul lunii trebuie să fie terminată.

Problema germană va începe să fie discutată de cei patru miniștri de externe la New-York, în 20 Noembrie.

Cheltuielile conferinței de pace se ridică la sume foarte mari, Franța, în calitate ei de găzduitoare a conferinței de pace, a cheltuit în acest scop 136.250.000 franci. Toate aceste cheltuieli se datoresc numărului mare de oameni care au luat parte la lucrările conferinței. Numărul acestor persoane se ridică la cifra de 6.000: delegații și secretarii lor, personalul secretariatului general, ziariștii, servicii de siguranță, etc. Conferința a avut la dispoziție 158 de automobile, autocamioane și motociclete, care au consumat în cursul lunii August 125 mii litri de benzină. Tot în acea lună conferința de pace a scris peste 50 de tone hârtie.

Sfântul Părinte Papa Pius al XII lea a primit în audiență zilele

care știu să și păstreze avutul lor și să nu facă cheltuieli nechibzuite.

La noi în țară, în deosebi în mediul rural, se strâng importante sume de bani, care, în loc să ruleze precum este menirea banului, iau drumul saltarului și zac acolo, fără nici o întrebuințare.

În străinătate, cultivarea spiritului de economie, constituie o sfortare colectivă, o adevărată mișcare națională.

Este dovedit că progresul și dezvoltarea economică stau în strânsă legătură cu gradul de dezvoltare al spiritului de economie.

Din cele de mai sus, vreau să desprind învățătura că din fragedă vârstă copiii să fie deprinși de părinții lor ca să fie economi.

trecute pe șapte sute de delegați ai muncitorimii italiene, cărora le-a vorbit despre scopurile ce le-a urmărit Biserica în ultimii ani.

Un inginer american a invenat un avion care zboară nu numai înainte, ci poate să se ridice de-a dreptul în sus. Acest avion se numește Autogir și în America e socotit ca „mașina viitorului“. El poate să se ridice și să se coboare pe pământ chiar și pe străzile orașului. Acest avion își începe sborul ridicându-se de-a dreptul în sus. Se crede că peste câțiva ani fiecare american va avea un astfel de avion, mai ales că nu-i prea costisitor.

Creștinismul pătrunde în toate părțile lumii. Până acuma țara cea mai greu de cucerit de către misionari era Japonia, din cauză că japonezii țineau pe împăratul lor de zeu. De când însă Japonia a pierdut războiul, împăratul nu mai e socotit drept zeu, iar creștinismul a început să intre chiar și în palatul împărațesc. Mai zilele trecute s'a ținut în fața împăratului și a sfințicilor lui, în sala tronului, o conferință despre creștinism. Conferința a ținut-o ministrul educației naționale, care este un foarte bun creștin și care a fost călduros felicitat chiar de împăratul.

Criminalii de războiu, condamnați la moarte la Nürnberg, au fost executați. Cele zece cadavre, împreună cu a lui Göring, au fost arse, iar cenușa împrăștiată.

Ziarele engleze susțin părerea că strămtorile din Mediterana și Marea Neagră să fie puse sub controlul Națiunilor Unite.

În Jugosavlia se construiește o cale ferată a tineretului, fiind construită numai de tineri — cu totul vreo două mii — de toate naționalitățile. Între aceștia sunt și trei sute de români.

La New-York 50.000 de evrei au luat parte la o manifestație împotriva lui Truman, denunțând promisiunile n'împlinite ale președintelui Statelor Unite.

Manifestații de protest au avut loc în legătură cu negocierile anglo-egiptene privitoare la viitorul Sudanului. Reprezentantul frontului independenței, a înmănat un memoriu guvernatorului britanic în legătură cu independența Sudanului. Guvernatorul Sudanului în acelaș timp, a declarat: Sudanul va avea guvernare proprie.

Poșta redacției

Pr. Valeriu Crișan-Șercaia. Gazeta vi se expediază regulat. Cărțile cerute se găsesc la librăria Diecezană. Abonamentul Dv. nu este achitat.

— D-ra Fl. Turcașu-Chinteni. Am primit abonamentele (30.000 lei).

— Dragomir Dumitrache c. Buda. Primit banii. Biblii nu avem De fr. Trocaru nu știm unde este.

— Ilie a Nistor Forminte-Câmpulung. Primit banii. Gazeta se trimite regulat. Va mulțumim de dragostea pusă în răspândirea gazetei.

— Bani ce ne sunt trimiși pentru gazeta se primesc. Nu putem să confirmăm primirea lor. Cine dorește ceva răspuns să ne trimită și o c. p. pentru răspuns.